

می کند که باید به شکل متفاوت اجرا می شد: مرز باریکی که نه نقش را به عقب افتادگی ذهنی بکشد، نه دیوانگی را به یاد آورد و نه آن قدر گل درشت باشد که از باورپذیری رؤیاگونه آن کم کند. تی تی یک زن کولی است که هم نامزدش و هم دیگر مردم شهر به او به چشم یک زن خل و چل نگاه می کنند. همین تصور بیرونی به این کاراکتر مرز باریک اجرای درست نقش را برای الناز شاکر دوست دشوارتر نیز کرده است.

تی تی زنی است که تنها می خواهد «مثل انسان» زندگی کند. به بشریت می اندیشد و برای آن دل می سوزاند، او جز عشق و مهربانی به اطرافیان نمی بخشد. همان هایی که او را خل و چل، دیوانه و گاهی هرزه تصور می کنند. مهربانی زلال و کودکانه تی تی، نشان از صداقت پاک و جادویی او دارد. انگار که واقعا از سیاره ای دیگر آمده... تی تی چیزی مانند موجود عجیب فیلم استیون اسپیلبرگ یعنی ای تی را به یاد ما می آورد!

در نهایت الناز شاکر دوست با هدایت درست ایپدا پناهنده مسیر اوج تا حضيض رفتاری این دختر عجیب را با کیفیت در خور توجهی به تصویر می کشد و نقشی ماندگار در کارنامه حرفه ای خود ثبت می کند. گراف نیست اگر بگوییم این کاراکتر از به یادماندنی ترین و دوست داشتنی ترین شخصیت های زن سینمای ایران در چند سال اخیر به حساب می آید. از طرفی امروز به جایی رسیدیم که الناز شاکر دوست با دو فیلم مهم «تی تی» و «ابلق» همه نگاه ها را به خود معطوف کرده است. حالا به راحتی می توان ادعا کرد که سینمای ایران صاحب یک ستاره مهم و تأثیر گذار شده است که هم در گیشه و هم در سینمای هنری حرفی برای گفتن دارد.

هوتن شکبیا: کلاه مخملی نوین سینما

هوتن شکبیا که امروز به یک ستاره سینما و صدایشه محبوب کاراکترهای عروسکی تبدیل شده است از آن معدود بازیگران سینمای ایران بوده که به معنای واقعی کلمه حرفه اش را پله به پله آموخته و به مرحله اجرا گذاشته است. کسی که مراحل ترقی و شکوفایی را آهسته و پیوسته طی کرده و با هر نمایش، سریال و اثر تازه سینمایی، بخشی از استعداد درخشان خود را به رخ کشیده است. به هر حال برای بازیگر ۳۸ ساله با چنین توانایی شاید به نظر برسد که همه چیز دیر اتفاق افتاده... شاید اگر مثلا با بازیگر بلند پروازتری با جسورتری مواجه بودیم امکان درخشش بسیار زودتری را با توجه به این استعداد ذاتی پیش بینی می کردیم. با این حال هوتن شکبیا با خصوصیات شخصیتی، سر به زبری و زندگی کم حاشیه تر خود، طی سالیان متمادی تلاش کرد تا با پیگیری و تداوم، با حضور به عنوان یک بازیگر و صدایشه، در آثار مختلف، حقایق خود را به اثبات برساند.

منتقدان و جوایز سینمایی داخلی و خارجی برای این فیلم و فیلمساز، گواهی بر ادعای ماست. ایپدا پناهنده فیلمساز زنی است که پیش از این هم ثابت کرده بود که سینمای زنانه را درست می شناسد. او در لایه های داستان روزمره آدم ها، با خلق درام، نگاهی دقیق و عمیق، بدون جنجال و خودنمایی، به مسئله زن و جایگاه زنان در جامعه ما دارد. ایپدا پناهنده حالا با فیلم «تی تی» کمی پارافراتر از دنیای واقعی و مناسبات روزمره گذاشته و با ترکیب واقعیت و رؤیا و خلق کاراکتری رؤیا پرداز و کمال گرا چون تی تی، که اتفاقا زنی آسیب پذیر و آسیب دیده از مناسبات جامعه امروز است، نگاهی جذاب، متفاوت و سینمایی به مسئله و مقوله زن داشته است.

باید گفت که «تی تی» بیش از هر چیز فیلم بازیگرانش است، زمینی حاصلخیز برای برداشت درخشان ستاره های پیش آماده کرده و مثلث الناز شاکر دوست، هوتن شکبیا و پارسا پیروز فر نیز از این موقعیت ویژه بهترین بهره برداری را کرده اند. بعد از دو ماه اکران موفق فیلم «تی تی» و چندین و چند نقد و یادداشت ستایش آمیز درباره این فیلم، موقعیت را مناسب دیدیم تا فقط از در پیچه درخشش بازیگران فیلم «تی تی» نگاهی مجدد به دلایل موفقیت این اثر سینمایی داشته باشیم و به شکلی مجزا به کیفیت کار هر یک از بازیگران این مثلث جذاب در فیلم «تی تی» بپردازیم:

«تی تی» بیش از هر چیز فیلم بازیگرانش است، زمینی حاصلخیز برای برداشت درخشان ستاره های پیش آماده کرده و مثلث الناز شاکر دوست، هوتن شکبیا و پارسا پیروز فر نیز از این موقعیت ویژه بهترین بهره برداری را کرده اند

میان ابرها» و «توبوس شب» تجربه های قابل قبولی در سینمای هنری و تجربی ایران پشت سر گذاشته بود و تا نامزدی سیمیرغ هم پیش رفته بود. ولی در آن مسیر انگار چیزی برای شاکر دوست جدی نبود. تا مدت ها به حرفه خود بیشتر به عنوان یک تفریح نگاه می کرد. با پتانسیل ذاتی و چهره زیبایش انگار از چیزی که داشت راضی شده و با حواشی ستاره بودن سرگرم بود. این که چه شد تا بعد از سال ها، در شرایطی که انتظارش را نداشتیم، با یک الناز شاکر دوست متفاوت روبه رو شدیم، بر همه پوشیده است. آیا این یک هدف گذاری شخصی بوده؟ یک اتفاق بوده؟ یا یک تلنگر و کشف و شهود شخصی؟ نمی دانیم. هر چه که هست، بعد از حضور درخشان این بازیگر در فیلم «خفه گی» ما با پرونده تازه ای از یک بازیگر متفاوت روبه رو شدیم. شاید بتوان مصدومیت از ناحیه کمر و بستری شدن الناز شاکر دوست در بیمارستان راهم در این مسیر مؤثر دانست. چنین زخم ها و تلنگر هایی معمولا جسارت انسان را برای خیزش مجدد و انگیزه آن ها را برای بازگشت قدرتمندانه افزایش می دهد. بعد از همان حادثه بود که الناز شاکر دوست سخت ترین نقش زندگی خود را در عین مصدومیت در «شبی که ماه کامل شد» پذیرفت و اولین سیمیرغ بازیگری خود را با چشمانی اشکبار دریافت کرد.

حالا اما کاراکتر تی تی یک دخترانگی صادقانه و جدا از دنیای مادی ما را نمایندگی

اگر شما هم از فضای تیره و تلخ اغلب فیلم های سینمای ایران که به مقوله های اجتماعی و معضلات فرهنگی و اقتصادی می پردازند، خسته و دلزده شده باشید، قطعاً تماشای فیلمی چون «تی تی» برایتان حکم نفسی تازه دارد. مانند سفری که با فرار از آلودگی شهرها به سمت روستایی خوش آب و هوا آغاز می کنید. اشتباه نکنید... در فیلم «تی تی» هیچ چیز سر و سامان قطعی ندارد و با یک بهشت خیالی طرف نیستیم. ولی مسئله این جاست که قطعاً نگرش فیلمساز در ایجاد این فضای متفاوت و پراحساس، با خلق شخصیتی جذاب چون تی تی، در حس و حال مثبتی که پس از تماشای این اثر سینمایی به مخاطب منتقل می شود تأثیر مستقیم داشته است. ایپدا پناهنده از آن دست فیلمسازان بی حاشیه ولی مستعدی است که بر خلاف اکثر نسل جدید فیلمسازان که با اولین فیلمشان نگاه ها را به خود خیره کردند، خیلی آهسته و پیوسته به بهترین فیلم خود رسیده است. ایپدا پناهنده که توانسته بود با ساخت فیلم هایی چون «ناهید» و «اسرافیل»، توانایی خود را در به سرانجام رساندن یک اثر سینمایی، خلق لحظات و شخصیت ها و مخصوصاً موقعیت های دراماتیک نمایان سازد، حالا با تازه ترین اثرش در مقام نویسنده و فیلمساز، بهترین و کامل ترین اثر خود را روانه اکران سینماها کرده است. استقبال قابل قبول مخاطبان، رضایت اکثر بینندگان و

الناز شاکر دوست: قدرت خیره کننده خلق شخصیت و تثبیت جایگاه سینمایی

در میان این سه بازیگر، که ما نامش را مثلث طلایی فیلم «تی تی» می گذاریم، حضور درخشان الناز شاکر دوست، مخصوصاً به دلیل تکامل مسیر متفاوتی که از چند سال پیش آغاز کرده بود، حائز اهمیت است. تی تی سادگی غم انگیز، صادقانه و زلالی دارد که اجرای آن به تبحر و توانایی بالایی نیاز داشت. از آن نمونه نقش هایی که موارد برجسته اجرایی آن را شاید بتوان در کارنامه اساتیدی چون گلاب آدینه، فاطمه معتمدآریا و سوسن تسلیمی یافت. الناز شاکر دوست در جشنواره فجر ۳۸ با «تی تی» و فیلم دیگر تازه به اکران درآمده خود به نام «ابلق»، به نوعی مهر تثبیت به کیفیت اجرایی خود در آثار متأخر سینماییش زد. او با این نقش همه آن هایی را که «شبی که ماه کامل شد» و «خفه گی» را اتفاقی در کارنامه اش می دانستند به سکوت دعوت می کند.

اگر بگوییم الناز شاکر دوست در سال های اخیر، بزرگترین تغییر ماهیتی در شکل بازی و بیشترین پیشرفت را در کارنامه کاری خود در میان همه بازیگران تاریخ سینمای ایران داشته است، سخنی به گراف نگفته ایم. الناز شاکر دوست همیشه بازیگری بود که مشخصاً پتانسیل و ظرافت های متفاوتی در اجرای نقش ها، حتی در سطحی ترین آثار کمدی از خود نشان می داد. حتی با فیلم هایی چون «در